

мене. За кого е създаденъ? — За мене, но азъ тръбва да бъда изразъ на тази велика Любовъ, която дѣйствува въ свѣта, за да заслужа този свѣтъ. Цѣлътъ е за мене. Но кога? — Когато живѣя по закона на Любовъта, когато живѣя разуменъ животъ. Не живѣя ли разуменъ животъ, ще бъда въ положението на онѣзи богове, които били поканени отъ Брама, и които изчезнали веднага вънъ отъ двореца. Тѣ си казали; „Стига да се научи Брама, че сме влюбени въ тази красива мома ще ни изпотребе“ и излѣзли навънъ.

Съвременните философи казватъ: опрѣдѣлено е на човѣкъ само веднажъ да се роди, да живѣе и да умре. Затова и религиозните хора казватъ: веднажъ човѣкъ се ражда, послѣ умира и съ това всичко се свършва. Не, приятели, това учение е за дѣцата. Отлично учение е, педагогическо е, азъ нѣмамъ нищо противъ него. Има и прави схващания, но въ живота има и друго нѣщо. Красивъ е животътъ на едно дѣрво; красивъ е животътъ на една ябълка; красивъ е животътъ на една пеперуда; красивъ е животътъ на единъ изворъ; красивъ е животътъ на единъ камъкъ, но казвамъ: красивъ и още по великъ е животътъ на разумния човѣкъ, който ходи изправенъ на краката си и мисли. Неговиятъ животъ е хиляди пъти по красивъ отъ живота на всички останали сѫщества, запшото има повелики условия. Ако вие, които ходите съ два крака, ми се оплаквате, че сте нещастни, какво остава за всички по-малки сѫщества отъ васъ? Азъ виждамъ, обаче, че всички миди се радватъ, че сѫ миди; азъ виждамъ, че всички дѣрвета се радватъ, че сѫ дѣрвета; азъ виждамъ, че всички извори се